KARDAŞ

HAZİRAN - TEMMUZ 1969 SAYI. 9 - 10

Nurcu Sepetinden bir hıyar daha.

Ağına düşürmek istediği işçileri önceden gözüne kestirir, yavaş yavaş sokulur. Sevgili din kardeşlerim, diye söze başlar, arasırada elhamdurullah, bismillah demeği de unutmaz. Işçinin güvenini kazanmak için okumadığı dua, saymadığı sure kalmaz. Sigara bayisinden aldığı bon bon şekerini mevlut şekeri diye oracıkta ikramda bulunur... Teres işinin erbabıdır, bir kaç dakika geçmeden işçiği ağına düşürür. Bundan sonra iş eşten dosttan, akrabadan laf açmaya kalır.

Işçinin içini dışını iyice öğrenir. Ve din kardeşlerimize yardım etmek bizlerin vazifesidir, der, ve işçileri "Nurcu Cemiyetine" götürür. Orada da birer çay ikram eder. Saidi Kürdü' den (Saidi Nursi olarak ismini değiştirmiştir) nursiye ayetlerini okur. Işçileri iyice büyüledikten sonra lafı paraya getirir. Bütün hünerlerini burada da gösterdikten sonra Işçilerden 500 er Markı toplayıp cebine indirir. Işçilere haftada iki defa Almanca dersi vereceğini, Iş bulma kurumu ve Polisteki muameleler için tercümanlık yapacağını söyler.

Işçilerin çalıştığı fabrikalara sık sık uğrayacağını yemin billahla anlatır artık. Çünkü keyiflidir, bir kaç bin markı bir defada cebine indirmiştir.

Bütün mesele işçiler Cemiyetten gidinceye kadar onların kafalarını meşgûl etmek ve "acaba ?" diye bir soru akıllarından gecirmemeği temin etmeğe kalır. Adam aktördür. Bunda da başarı sağlar, güle oynıya işçileri yola salar.

Bir kaç gün sonra işçiler Almanca öğrenmek için tekrar Nurcu Cemiyetine gelirler. Ellerinde defterleri, kalemleri... Almanca dersini beklerler. Beklerler ama iş bu defa gene dinden başlar, ayni hikâyeler tekrar edilir. "Elhamdurullahlar, bismillahlar" arka arkaya sıralanmaya başlar. Lâfı "gavurcayla" "müslümancaya" getirir.

Önce Islâm yazısının ve dilinin öğrenilmesi gerektiğini anlatır. Almanca yerine Arapça dersler başlar... Saidi Kürdü' nün ve onun yazdığı Nursiye propagandaları alabildiğine işlenir.

Fabrikaya gelen giden yoktur. Iş bulma kurumuna ve Polise işçi Almanca bilmediği için gidemez. Almanca yerine Arapça öğrenmeye başladığı için tek kelime Almancası yoktur. Işçiye edilen yemin billahlar unutulmuştur. Işçiyi en hassas benliğinden yakalıyarak 500 er markı onların cebinden kendi cebine aktarmıştır... Kısacası din adına sömüre bildiği kadar sömürmüştür işçiyi... Iş bununla da kalmaz, Arapca dersine gelmiyenleri töhmet altına kor, işi daha da ileri götürür her müslüman olanın Arapçayı öğrenmesi şarttır der.

Dini istismar edildiği için işçi kızgındır. Parasını kaptırdığı için hiddetlidir. Işi görülmediği için üzgündür. Aldatıldığı için sinirlidir.

Lisanı ve muhiti bilmediği için elinden tutacak ve hakkını arayacak sömürüye karşı çıkacak birini, bir toplumu veya varlığı arar, ilk akla Konsolosluk gelir, orada aldığı cevap malumdur. Fakat pek ümidi kırılmaz, araştırmasına, soruşturmasına devam eder.

Sömürücülüğe, vurgunculuğa paydos diyen, Berlinde tek kuruluş "Türk Toplumcular Ocağı" nı bulur. Kapıdan girer girmez, bir selâm vererek derdini anlatır. Üye olmak ister. Ismini söyler :

Mehmet Canlı
Hüseyin Ozlü
Halil Yıldız
Mehmet Şeker
Basri Savun.

Bay Muhsin Alkovani' nin çevirmiş olduğu yemin billahlı dolapları yukarda yazdığımız gibi teker teker anlatırlar. Alkovaninin Almanca yerine vermiş olduğu Arapça derslerden bir kaç sayfa çıkararak önümüze korlar... Alkovaninin el yazısı olan bu dokümanlar hesap sorulmak üzere adalete intikal ettirilir.

Mugaffer ERDOĞAN.
(Berlin)

GURBETTE «KARDAŞ»

Pes be birader, pes....

Londra'da Kıbrıslı bazı Türkler tarafından yayınlanan bir gazete vardır.

Son bir kaç ay, bu gazeteyi yayınlayanlar "Sosyalist"lere karşı çirkef kampanyası açtılar.

"Sosyalist"lerin satılmış, Moskova ajanı olduğunu yazdılar.

"Sosyalizm"in vatana ihanet olduğunu belirttiler.

Kısacası "Sosyalist" ve "Sosyalizm" hakkında demediklerini, yazmadıklarını bırakmadılar.

Simdi bize "PES" dedirten noktaya geliyoruz: Bu efendiler, "Sosyalist"lere küfür yağdırdıktan sonra gazetelerinde : "BİZ TOPLUMCUYUZ" dediler.

Pes be birader, pes...

"Sosyalist" sözcüğü Türkçe bir sözcük değildir. "Sosyalist"in TÜRK dilinde ki karşılığı : "TOPLUMCU" dur.

Ana dilinizi öğrenin efendiler...

Kullandığınız kelimelerin anlamını öğrenin efendiler...

Gazetecilik, yazarlık her şeyden önce dilini bilmeyi gerektirir.

Ünal GÜNGÖR.

KARDAŞ Aylik Dergi.

Sahibi ve sorumlu müdürü :
Selma ASHWORTH.
Idare yeri :
"Briar Gap". Loseberry Road. Claygate.
Surrey.
Telefon :Esher 63896.

Basıldığı adres:
"SEMICOLON" (TU) England.

Batı Berlin Temsilcisi:
Mugaffer ERDOĞAN.
1.Berlin 10. Olberstrasse 4. Batı Berlin.

Abone şartları : Yıllık 10 şiling' dir.
5 D. M.
15 T. L.

HER TELDEN

Aybars BENTÜRK
(Berlin)

Ana :
17. inci asrın
Kara bahtlı ve derilisi
Amerikalı ve Avrupalı Beyazın
Afrikalı kölesi.
Ne kadar
hasret ediyse
Afrika günesine
Insanlarına
Eşine

Ben,
20. inci asrın
Avrupaya satılmış
proleteri
Hasretim
Sana
Vatana
Insanlarına.

''

Bugün 14. 4. 1969
33 senelik insanıyım dünyanın
dünyanın
1917 Ihtilâlimizin
51 sene sonrasının
Zincirlerini kırmak için
savaş veren
Neferlerinden tekiyim
Dünya proletaryasının.

''

Reisi Cumhurlarına
Pall Mall içirmek
Kendileri de, izmaritlerinden
geçinmek
için
Morrisoncu, Amerikanofil, Komprador
Üretim araçları sahipleri
Hükümetinin
Büyük Millet Meclisindeki
küçük millet vekilleri
Kaldırdılar
elleri
Kanun kabul edildi.

''

Elimizde olmıyan teknik nedenlerden dolayı dergimizin çıkması bir süre gecikmiştir. Okuyucularımızdan özür dileriz. Bundan sonra ki sayılarımız muntazaman çıkacaktır. Kardaş'ı gelecek aylarda 15'de bir yayınlamayı düşünüyoruz.

Bu Yaşanılası Dünyadan

Fethi SAVAŞCI . (Münih)

Ben öldüğüm zaman
Bir kestane fidanı dikin mezarıma
Sağlığımda küçük bir ozandım
Çok şey veremedim insanlara.

Hiç olmazsa o kestane fidanı bir gün büyürde
Iri iri taneleri olur
Haşlanmışı, fırında kavrulmuşu, mangalda közlenmişi
Amanın kimbilir ne kadar güzel tüter
Yumak yumak çocukların ellerinde.

Ben, umuduma eremeden ölürsem bu savaşta
Bir parmak daha öteye gitmezse
Benim yoksul toplumum
Az daha güçlenmezse
Korkmazlarsa yine
Faşist sürüleri
senden, benden, güçlerimizden
Bırakın leşimi köpekler parçalasın
Hiç olmazsa vakit yitirmezseniz
Beni gömerekten.

Ben ölürsem, sen, başarılı ve dipdiri çıkacaksın bu savaştan
Bizim yitmemiz o zaman önemli değil
Siz yeniler gelirken koşaraktan
Yetişemezsek geride kalırsak
BENERJİ gibi
Kalabalık yapmadan
Çeker gideriz bir gün
Bu yaşanılası dünyadan.

****

Dünya Basınından...

Bundan böyle her sayımızda dünya basınında Türkçe veya yabancı dilde yayınlanmış ilginç yazıları dergimize aktaracağız.

"Demokratik" Türkiyeye bir çok yayınların girmesi yasaktır. Türk kamu oyu bu yayınları elde etmede büyük zorluk çeker.

Özellikle Türkiye Komünist Partisine ait haberler, partinin yayın organları memlekete sokulmaz. Partinin bildiri ve çeşitli çalışmalarından Türk kamu oyu habersiz bırakılır.

Bu nedenle biz, bu sayımızda , Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri Yakup DEMİR yoldaşın , Komünist ve İşçi Partileri Uluslararası Danışma Toplantısında yaptığı konuşmanın metnini YENİ ÇAĞ dergisinin Temmuz 1969 sayısından alarak basıyoruz.

Değerli yoldaşlar,

Önce, Danışma toplantımıza katılan kardeş partilerin temsilcilerini bütün Türk komünistleri adına yürekten selâmlarız.

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri Brejnef yoldaşın toplantımızdaki konuşmasını büyük bir ilgiyle dinledik. Bu konuşmada, Danışma Toplantısını gerekli kılan milletlerarası olayların Marksçı-Leninci tahlil ve izahı yapılmakta, anti-emperyalist mücadelede birliğimizin kuvvetlendirilmesi yolları aydınlatılmaktadır. Hareketimiz için ayrı bir önem taşıyan bu konuşmanın muhtevası görüşlerimize tamamiyle uygundur.

1957–1960 Danışma Toplantılarından sonra dünyamızda geçen olaylar Moskova Deklârasyon ve Bildirisi hükümlerinin doğruluğunu açık bir şekilde ortaya koymuştur. Partimiz, Deklârasyon ve Bildirinin ana prensiplerini kılavuz edinmekte devam edecektir.

Emperyalizm var oldukça bir dünya harbi tehlikesinin ortadan kalkmıyacağını, fakat yaşadığımız çağda emperyalistlerin bir dünya harbi çıkarma çabalarının kırılabileceğini, böyle bir harbin önlenebileceğini geçen dönem olayları su götürmez bir açıklıkla göstermiştir. Geçen bu dönemde emperyalistlerin birkaç defa dünyayı genel bir harp uçurumuna doğru sürükledikleri, ama uçurumun kenarında durmak zorunda kaldıkları görüldü.

Emperyalizm, tarihin belirlediği alın yazısını değiştirme, varlığını sürdürme çabasındadır; karşısındaki kuvvetlerin hızla gelişmesi onu daha da saldırganlaştırıyor. Onun bir dünya harbini göze almasını engelliyen de karşısındaki güçlerin büyümesidir; dünya sosyalist sisteminin, özellikle Sovyetler Birliği'nin hızla artan ekonomik, politik, askeri gücüdür; milletlerarası işçi sınıfının genişliyen mücadelesidir; milli kurtuluş hareketlerinin gelişmesidir ve nihayet, sosyalist devletlerin şaşmadan izledikleri barış içinde yanyana yaşama politikasına sıkıca bağlılıklarıdır.

Fakat bir dünya harbini göze alamayan emperyalistler, yer yer tutuşturdukları harp ocaklariyle, agresif politikalariyle, silâhlanma yarışlariyle, sistemli harp hazırlıklariyle dünya barışını tehdit etmeye devam ediyorlar. Emperyalizm, karşısında duran kuvvetler arasındaki birliğin en yenilmez düşmanı olduğunu biliyor. Bu birliği zayıflatmak için her yola başvuruyor; milletlerarası devrim hareketinin ayrı ayrı müfrezeleri arasındaki anlaşmazlıktan faydalanmaya, onu derinleştirmeye çalışıyor.

Emperyalistler, anti-sovyetizmi, anti-komünizmi durmadan körükliyerek, Türkiye'yi ve Türk halkını büyük komşumuz Sovyetler Birliği'nden ve diğer sosyalist ülkelerden izole etmek, onlara karşı kullanmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Ama olaylar onların foyalarını meydana çıkarmıştır. Amerikan emperyalistlerinin Viyetnam'da açtıkları barbarca harp, onların içyüzlerini açığa vurmuştur; memleketimizdeki harpçi ve soyguncu niyetlerini ortaya koymuştur. Bütün bunlar ve özellikle Sovyetler Birliği'nin, öteki sosyalist ülkelerin, milli kurtuluşları uğrunda savaşan halkların yardımına koşması ve hele Viyetnam halkının kahramanca mücadelesinde ona en büyük destek olması Türk yurtseverlerini uyarmış, emperyalizme ve özellikle Amerikan emperyalizmine karşı harekete getirmiştir.

Komşularımız Arap halklarına saldıran İsrail hükümetinin arkasında emperyalistlerin ve başlıca olarak Amerikan emperyalistlerinin bulunduğunu, bugün Yakın Doğuda tüten harp ocağını onların körüklediğini halkımız görüyor; topraklarını ve milli bağımsızlıklarını savunan Arap halklarına yine Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin destek olduğunu biliyor. Emperyalistlerin, NATO'nun, Amerikan VI. Filosunun Akdeniz'deki saldırganlık plânlarını Türk halkından gizlemek artık mümkün değildir.

Bugünkü Türkiye, emperyalist politikanın hem kurbanı, hem âleti haline getirilmiş ülkelerden biridir. Türk halkının, bu durumdan kurtulmak için emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı açtığı savaş, özellikle son on yıldanberi, artan bir hızla gelişmektedir. Bu gelişmeye dünya olaylarının da büyük etkisi vardır.

Türkiye'nin saldırgan emperyalist çevrelerle, Birleşik Amerika'yla yirmi küsür yıllık işbirliği ve NATO üyeliği memleketin ekonomik ve politik hayatını altüst etmiş, bir avuç büyük kapitalist ve büyük toprak sahibi dışında, halkın bütün sınıf ve tabakaları üzerinde olumsuz derin izler bırakmıştır. Memleketteki sürekli ekonomik, politik ve sosyal bunalımların başlıca nedeni budur; halkımıza asıl ümit ettiği şeyleri vermiyen 1960 hükümet devirmesi bu bunalımların sonucudur.

Memleketimiz, emperyalistlerle yapılan türlü anlaşmalar ve «yardım»larla sömürülmekte, yoksullaşmakta, ekonomik ve politik bağımsızlığını koruma imkânlarını kaybetmektedir. Yabancı tekeller milli ekonominin kilit noktalarını tutmuşlar veya kontrolları altına almışlardır. Milli sanayiin gelişme imkânları daralmıştır. Yerli sanayi ve tarım ürünleri yabancı rekabeti karşısında himayesiz kalmıştır. Milli gelir kaynaklarını biteviye artan askeri masraflar yutuyor. Durmadan yükselen devlet borçlarının, özellikle dış borçların ağırlığı bugünkü kuşakların taşıyamıyacağı, gelecek kuşakların da taşımak zorunda kalacağı ölçüyü çoktan buldu. Vergiler halkın ödeme yeteneğini aşan bir seviyeye yükseldi. Sefalet alabildiğine arttı. Yoksullaşan şehir ve köy emekçileri yerlerini yurtlarını bırakarak yabancı ellere göç etmeye başladılar. Memlekette işsizlik bir felâket halini aldı. Sadece Batı Avrupa'da iş bulmak için «İş ve İşçi Bulma Kurumları»na başvuran ve sıra bekliyenlerin sayısı şimdiden 750 bin kişiye ulaşmıştır.

Silâhlanma ve harp hazırlığı politikasının yurdumuzu sürüklediği bu felâketli durumun asıl ağırlığını emekçi yığınlar, özellikle işçi sınıfı taşıyor. Hayat pahalılığı baş döndürücü bir hızla artmıştır ve artmakta devam ediyor. İşçilerin reel ücretleri aralıksız azalıyor. Bu durum işçi sınıfının bilinci üzerinde etkisini göstermekte gecikmedi. 1960 hükümet devirmesiyle halkın elde ettiği bazı demokratik haklar bu etkinin yüze çıkmasını çabuklaştırdı. İşçi sınıfı teşkilâtlanmaya başladı, ekonomik ve politik haklarını almak için açık ve aktif mücadeleye geçti. Genişleyen ve sertleşen işçi çıkışları, evvelce işçi sınıfının varlığını bile tanımıyan burjuvaziyi işçiye, kısıtlı da olsa, grev ve toplu sözleşme hakkı tanımaya zorladı. Legal bir işçi partisi kuruldu. Bu parti, gerici çevrelerin her türlü baskı ve provokasyonlarına rağmen, 1965 seçimlerinde parlamentoya 15 milletvekiliyle girdi. İşçi sınıfı memleketin sosyal ve politik hayatında önemli bir rol oynamaya başladı.

İşçi sınıfının mücadelesi memleketimizde sert bir nitelik almıştır:

1. Grevler, özellikle emperyalist tekellere, onlarla işbirliği kuran yerli işletmelere, NATO ve Amerikan askeri üs ve tesislerine karşı yöneltilmiştir. NATO işyerlerinde çalışan Türk işçilerinin son grevleri, Amerikan ve Türk polislerinin kanlı baskılarına rağmen, 47 gün sürdü ve bundan birkaç gün önce işçilerin zaferiyle sona erdi.

2. Emperyalizme ve gericiliğe karşı yapılan işçi gösteri ve mitingleri, çoğu zaman, gençlik ve öğrenci örgütleriyle birlikte tertiplenmekte, diğer ilerici sosyal kuruluşlar ve halk tarafından desteklenmektedir.

3. Hemen hemen bütün grevlerde, gösteri ve mitinglerde işçiler, tabii müttefikleri olan köylülerin dâvalarını da benimsiyerek savunmaktadırlar. Bu gösteri ve mitinglerde taşınan pankartlarda sık sık: «Köylüye toprak!», «Fabrikalar işçilere!», «Yaşasın bağımsız Türkiye!», «Kahrolsun emperyalist Amerika!», «İşçi-köylü-gençlik elele!» şiarları görülmektedir.

İşçi hareketinin gelişmesini önlemek için burjuvazi, Amerikan tekellerinin yardımiyle, en ince metotlarını kullanıyor. İşçi sınıfına ve onun ideolojisine yabancı unsurları ileri sürüyor, Amerika'da, Türkiye'de bunları özel kurslarda yetiştiriyor. Bu unsurlar, daha çok, proleterleşerek işçi sınıfı saflarını dolduran, sınıf bilinci gelişmemiş yığınlar arasında kendilerine elverişli ortam buluyorlar.

Ayrıca, vaktiyle işçi hareketine sokulmak imkânını bulmuş, fakat foyaları açığa vurularak, sosyal ve politik işçi kuruluşlarından kovulmuş veya bu kuruluşlara hiçbir zaman yanaştırılmamış polis ajanları, provokatörler, likidatörler, dünya komünist hareketindeki anlaşmazlıklar fırsat bilinerek yeniden sahneye çıkarılmışlardır. Türk polisinin ötedenberi kullandığı parolayı bayrak edinerek, Komünist Partisinin illegal çalışmasını «memlekete hiyanet» olarak ilân eden bu unsurlar bugün faaliyetlerini artırmışlardır. Bunlar yıkıcı ve baltalayıcı hareketlerini yalnız Komünist Partisine değil, emperyalizme karşı mücadelede öncü rol oynıyan diğer sosyal ve politik kuruluşlara karşı ve özellikle legal İşçi Partisine karşı yöneltmişlerdir. Buna rağmen işçi hareketinin gelişmesine, devrimci sendikaların kuvvetlenmesine engel olamıyorlar.

Son yıllarda sınıf mücadelesi köylerde de gelişmeye, yığınsal bir şekil almaya başlamıştır. Ayrı ayrı köylerdeki topraksız ve fakir köylüler bir araya gelerek, toprak reformu isteğiyle büyük şehirlere doğru gösteri yürüyüşleri tertip ediyorlar. Bazı yerlerde köylüler büyük toprak ağalarının topraklarını zaptediyor, bu toprakları birlikte işlemeye başlıyorlar. Bu yüzden Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde büyük toprak ağalarının adamlariyle ve silâhlı hükümet kuvvetleriyle köylüler arasında sık sık çarpışmalar oluyor.

İşçi sınıfının savaşı, şehir ve köy emekçilerini, küçük burjuvaziyi ve orta tabakaları, ilerici aydınları, yurtsever gençliği emperyalizme, onun yerli ajanlarına, memleketteki yabancı üslere, saldırgan NATO paktına karşı, yurdun bağımsızlığı uğrunda mücadeleye kaldırdı. Onların örgütlenmesinde, emperyalizmle, gericilikle mücadelesinde öncü bir rol oynamaya başladı. İşçi hareketindeki gelişme, özellikle gençlik hareketine büyük bir hız verdi, öğrenci gençliğin politik aktivitesini artırdı. Asıl önemlisi, memleketin bağımsızlığı, demokrasi, sosyal ilerleme uğrunda ve emperyalizme karşı mücadelenin ön saflarında yürüyen üniversite gençliği bu mücadelede gerçek zaferin ancak işçi hareketiyle sıkı birlik ve bağlılık halinde elde edilebileceğini kavramış, bunu fiili hareketleriyle göstermeye başlamıştır. Öğrenci gençlik, bugünkü bozuk ve geri eğitim sistemine, Amerikan ve Batı Alman emperyalistlerinin sömürgeci amaçlarını besliyen sisteme karşı da amansızca savaşıyor. Şu günlerde, eğitim reformu istiyerek, memleketteki bütün yüksek okulları, üniversiteleri işgal eden öğrencilerle polis ve jandarma birlikleri arasında kanlı çarpışmalar olmaktadır.

Bugünkü Türkiye'nin reel şartları proletarya ile burjuvazi arasındaki mücadeleye ayrı bir nitelik veriyor. Bu niteliği belirleyen, bir taraftan, milli burjuvazinin bir kısmının, belirli bir ölçüde de olsa, halkın anti-emperyalist mücadelesine katılması, diğer taraftan, burjuvazinin çeşitli tabakaları arasındaki mücadelenin keskinleşmesidir. Emperyalist tekellerle işbirliği

kuran, onların memlekette yayılmasına kılavuzluk eden, Türkiye'yi emperyalist devletlerin saldırgan politikalarının âleti haline getiren büyük burjuvaziyle, menfaatleri emperyalist tekellerin çıkarlarına uymıyan küçük ve orta burjuvazi arasındaki çelişkiler bu mücadeleyi gittikçe daha da sertleştirmektedir. Bu durum, emperyalist tekellere ve onların yerli ortaklarına karşı mücadelede proletaryayla milli burjuvazinin ilerici kolunu birbirine yaklaştırıyor ve onları belli amaçlarda iş birliğine çağırıyor. Bu çağrı, Türkiye Komünist Partisi'nin «Emperyalizme ve gericiliğe karşı Milli Demokratik Cephe» şiarında ifadesini bulmaktadır. Bu şiarın gerçekleşmesi yolunda ilk adımlar atılmaya başlamıştır. Geçen yıl, 350 bin kişiyi temsil eden birçok sendikaların ve çeşitli sosyal kuruluşların katılmasiyle emperyalizme karşı bir mücadele birliği kuruldu. Bu birliğin amacı, tam bağımsız ve demokratik bir Türkiye uğrunda, yabancı tekellere ve onlarla işbirliği eden büyük kapitalistlere, büyük toprak sahiplerine ve gericiliğe karşı mücadeledir.

Memleketimizde anti-emperyalist hareket gittikçe sertleşmektedir. Geçen Şubat ayında Amerikan VI. Filosunun İstanbul limanına gelişi Amerikan emperyalizmine karşı halkımızda biriken kin ve nefretin taşmasına vesile oldu. Birleşik Amerikanın memleketimize dikte ettiği türlü anlaşmaların, askeri paktların acı sonuçlarını kendi öz hayatında deneyen Türk halkı, bir felâket sembolü olarak gördüğü bu filonun yeniden İstanbul'a gelişi karşısında ayaklandı. Memleketin bütün büyük şehirleri muazzam yığın gösterilerine sahne oldu. Günlerce devam eden bu protesto gösterilerinde işçiler ve gençlerle gerici faşist komandolar ve polis birlikleri arasında kanlı çarpışmalar oldu. Son günlerde Ankara'da Amerika'ya karşı yine yığın gösterileri var. Göstericilerle polisler arasında şiddetli çarpışmalar oluyor.

Amerika'ya, NATO'ya bağlı çevreler, memlekette, özellikle Amerika'ya karşı yöneltilen anti-emperyalist hareketi sindirmek için aşırı milliyetçi, en gerici unsurları seferber ediyor, özel kamplarda faşist tipi baskı müfrezeleri, komando birlikleri yetiştiriyor, bunları işçi ve gençlik kuruluşlarına saldırtıyorlar. Fakat hiçbir tedbir, işçi sınıfını, ilerici gençliği ve diğer barışçı güçleri halkımızın haklı dâvası uğrunda savaştan alıkoymadı. Amerika'ya, NATO'ya bağlılığın Türkiye'deki yabancı üslerin, atom başlıklı yığınakların yurdumuz için taşıdığı büyük tehlikeyi halkımızın uyanık güçlerinden gizlemek artık imkânsızdır. Emperyalist devletlerin memleketimizin milli bağımsızlığı üzerindeki yıkıcı etkisiyle büyük burjuvazi ve büyük toprak sahipleri arasındaki bağ artık meydandadır.

CIA'nın inisyatifi, yabancı tekellerin, yerli büyük kapitalistlerin ve toprak ağalarının açık yardımlariyle memleketimizin hemen her yerinde «Komünizmle Mücadele Dernekleri» kurulmuştur. Bütün anti-emperyalist, ilerici, barışçı çıkışlar, gericiler tarafından, komünistlikle nitelenmek suretiyle, anti-komünizmin faaliyet alanı bir hayli genişletilmiştir. Faşist komandolar faaliyete geçirilmiş, anti-komünizm, saldırgan, kırıcı ve kaba bir nitelik almıştır.

Fakat, Türkiye'nin bağımsızlığına kasdeden emperyalistlerin ve yerli ortaklarının «Sovyet tehlikesi», «komünizm tehlikesi» uydurmasiyle maskelendiklerini uyanık yığınlar artık biliyorlar.

Yoldaşlar! Sovyetler Birliği'nin ve diğer sosyalist devletlerin ısrarla izledikleri barış içinde yanyana yaşama prensibinin, barış politikasının devrimci niteliğini kavramıyanlar için, Türkiye'deki bu gelişmelerin etraflıca öğrenilmesinde fayda vardır sanırız. Bu politika, saldırgan emperyalist çevrelerin, onların Türkiye'deki yardakçılarının propaganda silâhlarını körletmiş, bu silâhların etki alanını bir hayli daraltmıştır. Bu politikanın, gerçekleri görmekte halkımıza çok yardım ettiği, işçi hareketinin gelişmesini, anti-emperyalist, demokratik hareketlerin genişlemesini, aktifleşmesini kolaylaştırdığı bir gerçektir.

Türk komünistleri, halkımızın emperyalizme ve gericiliğe karşı açtığı savaşta zaferin ilk şartı, başta işçi sınıfı olmak üzere, bütün anti-emper-

yalist kuvvetlerin birliği olduğunu biliyor ve tarihî ödevlerini, illegal çalışma şartlarının verdiği imkân nispetinde yerine getirmeye çalışıyorlar.

Yoldaşlar! Bundan aşağı yukarı beş yıl önce yeni bir Danışma Toplantısı teklifini ısrarla savunmamızın ve onun hazırlık çalışmalarına aktif olarak katılmamızın başlıca sebeplerinden biri, memleketimizdeki yeni gelişmelerin dünya olaylariyle sıkıca bağlı olması, yeni bir genel mücadele programına, bir mücadele kılavuzuna şiddetle ihtiyaç duymamızdır. Milletlerarası anti-emperyalist mücadelenin tecrübeleri genelleştirilerek, yeni sosyal ve politik belirtiler Marksizmin-Leninizmin prizmasından geçirilerek meydana getirilen Danışma Toplantısının Ana Belgesi böyle bir kılavuzdur ve bizim için müstesna bir önem taşımaktadır. Bütün bölümleri organik olarak birbirine bağlı bulunan bu Belgeyi tümüyle tasvip ediyoruz ve imzalamaya hazırız.

Dünya proletaryasının önder ve öğretmeni büyük Leninin 100. doğum yılı yaklaşıyor. Onun büyük idealine, prensiplerine bağlı Türkiye Komünist Partisi bu büyük günü kutlamayı şerefli bir ödev biliyor ve diğer kardeş partilerle birlikte buna hazırlanıyor.

Yoldaşlar! Emperyalist çevrelerin, karşılarındaki başlıca kuvveti, sosyalist sistemi zayıf düşürmek için türlü baltalama metotlarına başvurdukları, milletlerarası işçi hareketini ezmeye çalıştıkları, halkların bağımsızlıklarına karşı faaliyetlerini arttırdıkları, silâhlanma yarışına hız verdikleri bir sırada Mao ve kliği, ayni amaçları benimsercesine, sosyalist sistemi, komünist hareketinde birliği, milli kurtuluş hareketlerini parçalama çabalarını arttırdılar, Lenin'in partisine, onun prensiplerine bağlı kardeş partilere ve dünya komünist hareketine karşı yalan ve iftira kampanyalarını hızlandırdılar, üstelik Sovyetler Birliği'nin, yeryüzünde ilk sosyalist ülkenin topraklarına saldırdılar. Emperyalizme hizmetin bundan daha parlak örnekleri olamaz.

Bugün Çin'in kaderini ellerinde tutanlar Çin Komünist Partisi'ni Marksizm-Leninizme, proletarya enternasyonalizmine karşı, askeri bir diktatörlük âleti, işçi sınıfına karşı bir baskı âleti haline getirdiler. İzledikleri üstün devlet nasyonalizmi politikasiyle Çin Halk Cumhuriyeti'ni hegemonya hırsiyle idare edilen bir ülkeye çevirdiler; Çin'de sosyalizm kuruluşunu, Çin halkının, uğrunda yıllarca savaştığı dâvayı bir tarafa bıraktılar, harpçi Alman nazilerinin «tereyağı yerine top» parolasını «her suretle harbe ve açlığa hazır ol!» şekline çevirerek benimsediler.

Maoizm anti-sovyetizmle, komünist hareketinde fraksiyonculukla ve harp kışkırtıcılığiyle eş anlamdadır.

Fakat biz, Maocuların bütün provokasyonlarına rağmen, büyük Çin halkının sağduyusuna güveniyoruz. Çin komünistlerinin, er veya geç, Marks'ın, Lenin'in gösterdiği doğru yola dönmek imkânını bulacaklarına ve dünya komünist hareketinde lâyık oldukları yeri alacaklarına inanıyoruz.

Yaşasın dünya komünist hareketinin birliği!

14. VI. 1969

Lenin' in 100' cü doğum yıldönümü dolayısıyle Sofya Radyosu bir yarışma düzenlemiştir.

Bulgar Radyosu Türkçe Yayınlar Servisinden gelen DUYURU' yu arkadaşlarımıza iletiriz :

DUYURU

Sofya Radyosunun Yarışması

Radyomuz, Vladimir Iliç LENİN' in 100' cü doğum yıldönümü dolayısıyle, Demokratik Almanya, Çekoslovakya, Macaristan, Mogolistan, Polonya, Romanya ve Sovyetler Birliği radyolarıyle birlikte uluslar arası bir yarışma düzenlemiştir. "Leninle ilk karşılaşmam" konulu yarışmanın soruları sunlardır :

I- LENİN ADINI İLK DEFA NEREDE ? NE ZAMAN DUYDUNUZ ? OKUDUNUZ VE LENİN HAKKINDA NELER BİLİYORSUNUZ ?

2- TÜRK HALKININ EMPERYALİZME KARŞI VERDİĞİ KURTULUŞ SAVAŞI SIRASINDA DOĞAN VE TÜRKÇE YAYINLARIMIZDA ÇALDIĞIMIZ HALK TÜRKÜSÜ HAKKINDA NELER BİLİYORSUNUZ ?

Soruları iyi ve en ilginç olarak cevaplandıran dinleyicilerimize kur' a usulüyle ödüller verilecektir :

Bir kişiye birer hafta süren Bulgaristan ve Sovyetler Birliği ziyareti. Bütün masrafları radyomuz tarafından ödenecektir.

Iki kişiye onar günlük Bulgaristan gezisi. Bütün masrafları Radyomuza ait olacaktır.

Yirmi kişiye Bulgar motifleriyle süslü lüks eşya ve diğer ödüller.

Yarışmıya katılacak olan dinleyicilerimizin vakit geçirmeden cevaplarını göndermelerini rica ederek bu vesileyle dinleyicilerimize en iyi dileklerimizi sunarız.

SOFYA RADYOSU .
Türkçe Yayınlar Servisi.

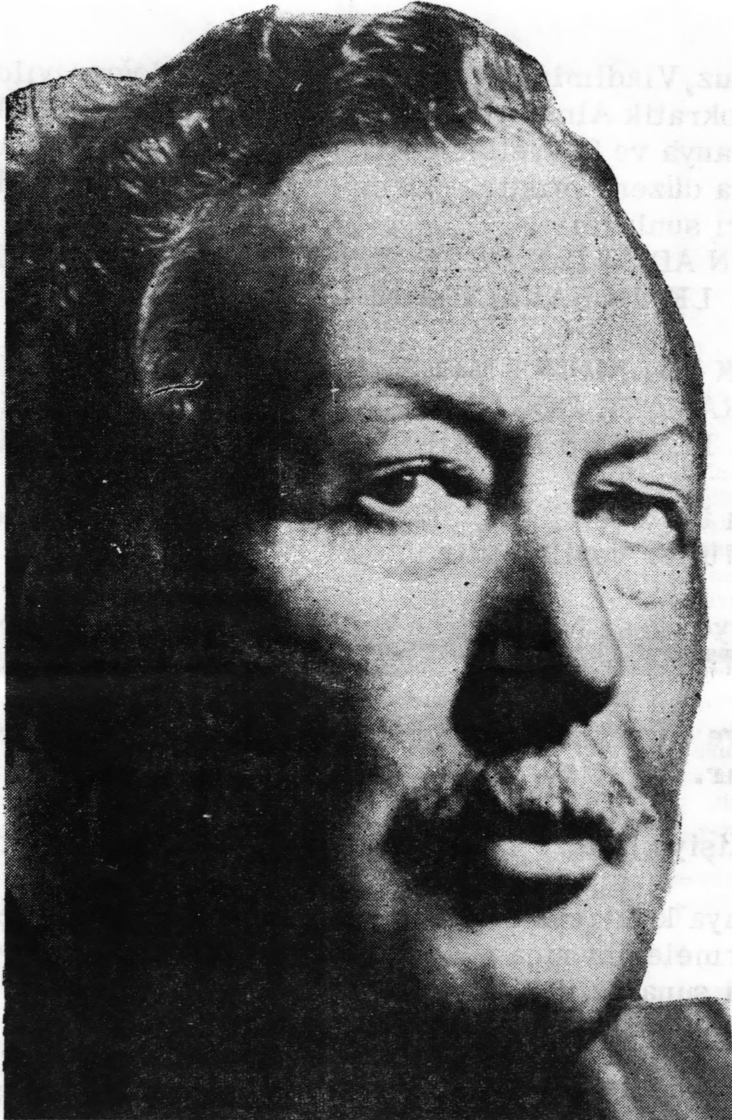
ŞADİ ALKILIÇ

KAMPANYASININ ARDINDA BİZLER VARIZ...

Yurt içinde ve yurt dışında bazı kişiler ve gazeteler son aylar içinde gözleri dönmüş bir vaziyette saldırmıya başladılar...

Manşetler cekiliyor :"Alkılıç Kampanyasının ardinda kimler var?" Imâ, iftira dolu yazılar birbirini kovalıyor. Ama işte boş yere çırpınıyorlar. Şunu çok iyi bilesiniz ki efendiler :"ALKILIÇ KAMPANYASININ ARDINDA BIZLER VARIZ." Ve bıkıp usanmadan, durup dinlenmeden Şadi Alkılıç'ın kurtulması için çalışacağız.

Çamur atan yazılarla sosyalistleri korkutacağını sananlar, sosyalistleri tanımıyanlardır.

DOĞU'DAN MEKTUP

Kış geldi doğuya. Hürriyette yazıyordu, Istanbulda denize girerlermiş hâlâ. Askerliğimin ilk senesi Allaha çok şükürler bitti. Şubede başlıyan, sövülüp, dürteklenip, dövülmede azaldı.

Acemi birliğine teslim olduğum, sıfır numara saçlarımı kaybettiğim, bir tek battaniyeyi paylaştığım Varto'lunun ne söylediğini anlıyamadığım günler geçmiş oldu artık. Tezkereyi almıya bayağı az zaman kaldı.

Ozgürlük ne güzel şey. Gariptir, Metin ilk günden başlamıştı sivilliğine kalan günleri saymıya. Ama o benden sonra tezkere alacak. 9 ay hava değişimi aldı. 3 ayi sayılır askerden, 6 ayı ise boşa gider. Metin'in anası, babası, kardeşleri Hollanda'da çalışıyorlar. Köyünde zaten rençberlik edermiş askere gelmeden. Şimdi ise şubeden Hollandaya gidemezsin demişler, intihar etmeyi düşünüyor. 9 ay "ben neylen yaşarım bu hasta halimlen" diyor. Kanun bu, ne yapsın Metin ?..

Acemi birliğinde gaye, merasimlere uygun, üstüne körü körüne itaat eden, haftalarca kire dayanıklı, açlığa mukavim er yetiştirmek olduktan sonra.... Zaten düşünse ne olur Mehmet, varsa aklını kaçırır.

Akşam dersleri taşa oturmaktansa posta/ın topuğuna oturmaklan geçiyordu. Alay kumandanı insan adammış diyorlardı. Acemilere nöbet tutturmuyordu. Dört ay okuma yazma okuluna gidemediğim için üzülmüştüm. Annem, babam beni liseye gönderdiler, hiç okula göndermeselerdi de 24 ayın, pardon 23 ayın 4'ü rahat geçse diyordum.

Büyük çoğunluğu Kürtlerden olan asker arkadaşlarımın yediği dayaklar gözümün önünden gitmiyor. Kanunlarımız yasak etmişti dayağı orduda. Askeri terbiyenin temeli ise dayaktır.

Destekli tokat, kasatura bastısı, palaska okşaması, manga arkadaşlarından gelen yumruklar dayağın türleridir. Gine de dayanaklıdır Mehmet. Midesi mercimeklen doldurulup, bulgurla takviye edilip günlük talime çikarken postalını çaldırtmamışsa mesuttur. Eğer denetleme varsa hali haraptır Mehmet'in... Yüz numaraları temizler. Ama yasaktır yüznumaraları kullanmak, dışarıya çömelmek zaten mümkün değildir. Müslümanlığın ilk şartı unutulur vatan hizmetinde. Su yoktur doğru dürüst içmeye, nerden bulacaksın taratlanmıya ....

Derken yemin ettik, olduk tam asker! Arkadan belli oldu ihtisas bölüklerimizin yerleri. Kimi şoför, kimi sihhiye kursu, kimi Bursayı görecek, bense kaldım yine piyade.

Depo nöbeti, bahçe nöbeti, ayna nöbeti, musluk nöbeti derken bazı geceler geliyor 4 saat nöbet. Adama göz actırmıyorlar. Doğru dürüst bir yere oturup mektup bile yazdırmıyorlar.

Ne akla hizmet zaten mektup yazmak... Gelen mektubu açar okurlar, giden mektubu açar okurlar... Varsa dayın, dostun hem gelişi, hemde gidişi özel ulaklandır. Pul meraklısı da çoktur. Pullar sökülür her sefer.

Hafta sonu şehre çıkabilmek nasip olmadı 3 ayda bir çoklarımıza. Doğarkende, kanun gözünde de eşit olan biz insanlar eşitsizliğin katıksızını askerde tadar, askerde anlarız.

Bu minval üzere geçer günler, aylar ve tabii askerlikte...

Sevgilerle,

Sizin,

Hasan'ınız.

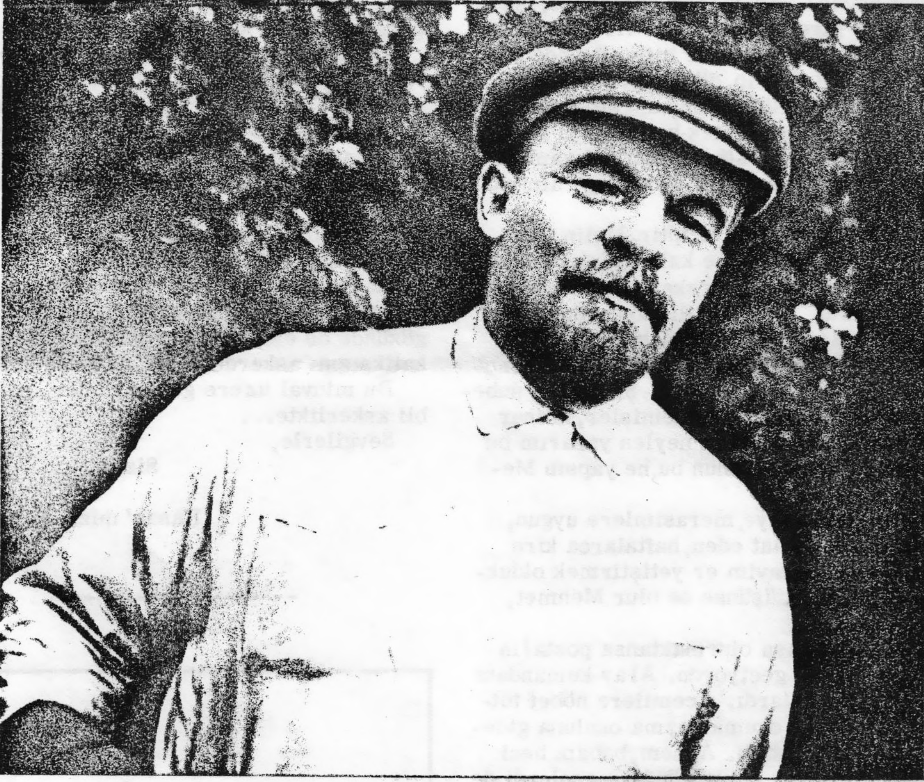
Sokakta bir çocuk gördüm
Yalıncak başı kabak;
Yüzü kirli,
boynu bükük
karnı aç.

Yolda bir çocuk gördüm
Karnı tok, üstü pek
Yüzü temiz
boynu dik.

Birincisi senin, ikincisi onundur.
Birincisi ikincisinin kuludur.

Sabri YILDIRIM.

LENİN 100

Lenin Kadınların kurtuluşu ve Sosyalizm hakkında...

" Burjuva Cumhuriyette, isterse en demokratik cumhuriyet olsun, kadınlar hiç bir zaman erkeklerle eşit haklara sahip olamamışlardı. Büyük Fransız (burjuva-demokratik) ihtilâlinden bu yana 125 yıl geçmiş bulunmasına rağmen, dünyanın her yerinde, en ileri memleketlerinde bile bu böyledir.

Burjuva demokrasisi lâfla eşitlik ve özgürlük söz verir. Fakat gercekte tek bir Burjuva Cumhuriyeti, en ileri gitmiş olanı bile kadınla (insanlığın yarısı) erkek' e kanun önünde eşit haklar tanımış olsun, yahutta kadını erkeğin baskısından kurtarmış ve bağımsız kılmış bulunsun.

Iki yıl içinde ise Sovyet gücü, Avrupanın en geri kalmış memleketlerinden birinde kadını özgür kılmak için, geçen 130 yıl zarfında dünyanın tüm ileri, bilgili, "demokratik" cumhuriyetlerinin bir arada yapamadığını başarmıştır."

Lenin "Sovyet gücü ve kadının statüsü"
Kasım, 1919.
(Toplu Eserleri. Ingilizce. Cilt. 30. Sayfa:120-2)